

வாழ்மலர் திது மூலத்

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

முடிகு 272

காய் நகர்த்திய பிரபா

சந்திரக்ஞாவின் நோமோற்றம்

**ஒங்காலில்
நாக்ஞாவுல்**

**இமேஜில் வீழ்ந்த
குண்டு**

**மொனிகா பரிதா
குண்டு பிட்டா**

நாளைக் கண்டோர் மஸர்போல் - ஒளி
நன்னித் திகழுமுகம் தந்து-மத
வேலை வெல்லுமுறை கூறித்-தவ
மேன்மை கொடுத்தரால் வேண்டும்
- சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

மாப்பா மூரசு சீருக்குடு

ஓரு வீட்டில் பூணை ஒன்று
வசித்து வந்தது. அது மிகவும்
சோம்பேறி. அது ஓட்டத்தின்து தனது
இரையைத் தேடிச் செல்லாமல், இரை
தனிடம் வர வேண்டும் என்று நினைத்
தது.

அதற்காக ஒரு தந்திரமும் செய்தது.
பூணை இருந்த வீட்டில் ஒரு பெரிய
பெட்டி நிறைய கோதுமை மாவு இருந்தது.
பூணை அந்தக் கோதுமை மாவு வழுது
நெராகப் புரண்டு எழுந்தது. அதன்
உடம்பெல்லாம் மாவு ஒட்டிக் கொண்டது.

பூணையின் நிறமும் வெள்ளையாகி
விட்டது. வெள்ளை நிறத்துடன் இருந்த
பூணையைப் பார்க்க, ஒரு விசித்திரமன்
பிராணி போல தொறுமிக்கது. பூணை
நேராக அல்லிட்டின் கோழிக் கூடிடின்
அருகே சென்றது.

அங்கே நீரை கோழிகளிடம்,
“கோழிகளோ நான் இந்த வீட்டில்குப்
துதாக வந்திருப்பேன். நான் மிகவும்
பொல்லாத பிராணி. நான் இனிமேல்
இங்கேதான் இருப்பேன். எனது இநுப
பிட்டத்திற்கு தினமும் ஒரு கோழிக் குழஞ்சை
எனக்கு விருந்தாக அனுப்ப வேண்டும்.

அப்படி அனுப்பாவிட்டால், நானே
இயக்கே வந்து ஒரே நேரத்தில் உங்களை
எல்லாம் அழித்து விடுவேன்!” என்று
மிரட்டியது. பூணையின் மிரட்டலுக்குப்
யந்த கோழிகள் அதற்குச் சமமதித்
தன் மறுநாளில் இருந்து பூணையின் இருப்

பிட்டத்திற்கு ஒவ்வொரு கோழிக்குக்குச் தினமும்
பூணைக்கு விருந்தாகியது பூணைக்கும் இருந்த
பீடத்திலேயே உணவும் சிலைத்தது.
பீடத்தே ஒரு வாராக சென்றிடத்து.

ஒருநாள் சரியான மழை பெய்து கொண்ட
தினமும் பூணைக்கு அனுப்பும் கோழிக்
குழஞ்சை, மழை விட்ட பின்னர் அனுப்பலாம்
என்று கோழிகள் நினைத்தன. ஆனால்
மழை பூணைக்கு விருந்தால் கோதுமை

பூணைக்குப் பசி தாங்க முடியவில்லை.

பிசிபோடிருந்த பூணைக்குச் சரியான கோபம்

வந்தது. ‘அந்தக் கோழிகளை என்னுடைய இரண்டாண்டு’ என்று மிரட்டியது.

பூணையை வந்தது பூணை என்பது
தமிழர் ஏழாற்று வந்தது பூணை என்பது
அப்போதுதான் கோழிகள் எல்லாவற்றுக்கும்
புரிந்தது.

கோழிகளுக்கு பூணைமேல் பயங்கரமாகக்
கோபம் வந்தது. எல்லாக் கோழிகளும் ஒடி
வந்து, பூணையைச் சுற்றி வளைத்து கண்ணுடித்த
தனமாக அதைக் கொத்திக் காய்ப்படுத்தின். கோழிகள் கோபத்தோடு பூணையைக் கொத்திக் குதறியதால் அதன் உடம்பு புண்ணாகி, கண்கள் இரண்டையும் இழுந்தது.

“கோழிகளைப் பார்த்து என்கே எனது
உனவு? ஏன் இவ்வாயு தாமதம்? இதற்காக

பூணையின் நிறமும் வெள்ளையாகி
விட்டது. வெள்ளை நிறத்துடன் இருந்த
பூணையைப் பார்க்க, ஒரு விசித்திரமன்
பிராணி போல தொறுமிக்கது. பூணை
நேராக அல்லிட்டின் கோழிக் கூடிடின்
அருகே சென்றது.

அங்கே நீரை கோழிகளிடம்,

“கோழிகளோ நான் இந்த வீட்டில்குப்
துதாக வந்திருப்பேன். நான் மிகவும்
பொல்லாத பிராணி. நான் இனிமேல்
இங்கேதான் இருப்பேன். எனது இநுப
பிட்டத்திற்கு தினமும் ஒரு கோழிக் குழஞ்சை
எனக்கு விருந்தாக அனுப்ப வேண்டும்.

அப்படி அனுப்பாவிட்டால், நானே

இயக்கே வந்து ஒரே நேரத்தில் உங்களை
எல்லாம் அழித்து விடுவேன்!” என்று
மிரட்டியது. பூணையின் மிரட்டலுக்குப்
யந்த கோழிகள் அதற்குச் சமமதித்
தன் மறுநாளில் இருந்து பூணையின் இருப்

**கிராண்டாம்
பாகம்**

01

தன் கிழமை இரு அகாலத்தில் மீன்பாக் கத்தில் கண்ணம், வசந்தம் ஜம்போ ஜெட் ஏற்னார்கள். பம்பாய் சென்று அங்கிருந்த நடு இராத்திரி புறப்பட்டது மேற்கே செல்வும் விமானம்.

வசந்த விமானத்தில் நுழைந்ததும் விசிலித்தான். “முழுா ஒரு கவுயாம் பண்ணவை போல இருக்கே. அவ்வாயை இடம் இருக்கே...” முதல் வலுப்புக்குச் செல்லும் மாடிப்படிகளைப் பார்த்து. “சாந்தி கல்யாணத்துக்குக் கூட இடம் இருக்கு” என்றான்.

சினிமா நியேட்டர்போல வரிசைகள் இருந்த ஸ்ட்ரீட்களில் மேளனின் மத்திய பாத்தில் அவர்கள் இருவருக்கும் இடம் போட்டிருந்தார்கள். வசந்த் நின்று கொண்டே சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான்.

விமானம்

“என்! ப்ளேஸ் இப்படியெல்லாம் பார்க்க பார்க்கக்கூடாது.”

“இவ்வை பாள. அந்த கலா ராத்தா குட்டிகள் வந்தாக் கான்னு பார்க்கிறேன்!”

“நிச்சயம் வருவா. கவலைப்படாதே!”

“அவங்க வராத்தை தானாம். அவங்களைப் போய் சுந்திச் சினைநா ஒரு ‘ஹலோ’ சொல்லிட்டு வந்துரட்டுமா?”

“அதுக்கெல்லாம் நிறைய அவகாசம் இருக்கு.”

ஹோஸ்டல் வந்து வந்தைப் புள்ள கையெல் அதடியு உட்காரச் சொன்னாள்.

“இப்பல்லாம் ஹோஸ்டல்கள் கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம்னு ரூல் வந்து தெரு இல்லோ”

“என் ப்பாரங்கிபேர்ட் வர்த்துக்குள் கோயே ஒருத்தியை செஞ்சுக்கலாமலு பார்க்கிறாயா?”

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தான் தலைகள் தெரிந்தன. பம்பாயில் நிரம்பும் என்று தோன்றியது. கேணங்கள் புத்தக்கள் ஒன்றில் ஆழ்ந்தான். ஜென் புத்தக்களைப் பற்றிய தாக்கம். வசந்த் தன் புத்தக்களில் ஆழ்ந்தான் - பெண்களின் செக்கல் வழிக்கை.”

பாதிமில் வசந்த் நிமிர்ந்தான். “அதோ வந்துட்டாங்க பாருங்க பாஸ்!”

கலாராத்தாவின் எட்டுப் பெண்கள், நடும்சராகத் தோற்றமளித் தந்துவார்; மறுபாட்ட அனிகிருஷ்கர்கள்; ஒரே கோலாகலமும் உர்சாகமுமாக வரிசையாக உட்கார்ந்தார்கள். அந்த ரேனுகா தான் குழுவின் கேப்டன் என்று தெரிந்து. சுபாவமாகவே அதடியு குணம் கொண் டிருந்த அந்த துடி இந்தப் பிரத்தியைப் பிரயாணத்தில் நிறுமாகவே எல்லாப் பொறுப்பும் என்னுடையது” என்று

கிராமத்திலிருந்த நாள்வரை சுதாருக்கு ஆடு தெரியும். ஆட்டையுக்கும்கோல் தெரியும். கோழி தெரியும். கோழியைக் கவுவாடக் கொண்டு போகும் கோணிப்பு தெரியும். ஆணால் துப்பாக்கி தெரியாது. துப்பாக்கி அரசியலும் தெரியாது.

அவன் பள்ளியில் சேர்ந்து படிப்பதற்காக 1947-ல் பாக்தான் நகத்துக்கு மாமா விட்டுக்கு வந்த பிரதுதான் முதன்முதலாக கூடுதலாக வியாகியைப் பார்த்தான். துப்பாக்கியை : போட்டோவாகப் பார்த்தான். : போட்டோவால் அதை மாமா இராஜுவுக்குடுமிகு வைத்திருக்கப் பார்த்தான்.

“அப்பா வச்சிருக்கிறது துப்பாக்கி, கூட்டா... மூடு... அன் குளோஸ்...!”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

“நான் கணேஷ் லாயர். அன்னிக்கு தீபாவைப்பத்தி விசாரிக்கட்டு வரலை?”
“ஓ எ! நூபகம் இருக்கு. நீங்கு?”
“நானும் பீப்ரங்கிபேர்ட் வரேன்!”
“அப்படியா?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு?”

அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண்கள் ஒன்றுக்குப் போவதற்குக்கூட அவளைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது.

“சரியான அல்லி ராணி!” என்றான் வசந்த்.

“யாரு?”
“ரேணுகாதான்.”
“ரேணுகா யாரு

வோ

ங்க! ஆர்கேஸர்...
நானும் டாக்டர்
புன்னம் சந்தரும்
நிலாவைப் பார்க்கத்
தான் விளம்பிட்டிருக்கோம்... நீங்களும்
வந்து ஜாயன் பண்ணிக்குங்க...!"

வராந்தாலில் நடக்கும்போதே அறி
முக்கள் முடிந்து டாக்டர் புன்னம்
சந்தர் பாதி ஹந்திலிலும் பாதி ஆங்கிலத்
தீவிரம் என்னிம் சராமை பீச ஆரம்
பித்திமித்தார்.

"உங்களுக்கு எதிர்வீடு நிலாவோடுது
இல்லையா?"

"ஆமாம்..."

"நிலா உங்களோடு பேசுவது
உண்டா?"

"உண்டா. சில சமயங்களில் என்னு
டையைத்துக்கொள்ளப் படித்துவிட்டு ஆர்கூ
செய்வதும் உண்டு... வெரி இண்டவி
ஜெண்ட் கேர்ஸ்..."

"உங்கள் மனவியிடம் எப்படி
பழக்கம்?"

"அரட்டையடிக்கிற அளவுக்கு..."

"நிலா மெண்டி டிஸ்டாப் ஆன
பிரசு ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்து பார்த்தின்
களா...?"

"பார்த்தோம்..."

"உங்களை அடையாளம் கண்டு
கொண்டுக்கு அறிகுறியாய் எதாவது

கிரைம் சக்கரவார்த்தி
ராஜேஸ்துமார்
எழுதியுள்ள
விழு விழு காதல்க்கைத...
உங்கள் இதுயத்தில்
இந்தக் கதையின் நாயகி
'நிலா'வுக்கும்
இப்பூதுக்கீயே தீர்வேண்டும்!

சொன்னார்.

விக்கெட் டோலில் கண்களைப் பதித்து
அறைக்கள்ளைப் பார்வையைத் தூர்த்தினேன்.
அறைக்குள் ஒரு மெலிதான இருட்டு டுகை
போல் பரவியிருக்க அறையின் இடது பக்க
மூலக்கள் ஒண்டி உட்கார்ந்தபடி நிலா
தன் இரு காதுகளையும் கைகளால் பொத்தி
மிருந்தார்.

மநான் தினுசில் பார்வை.
மனசு வலிக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
விக்கெட் டோரை விட்டு விலை நின்றேன்.

"டாக்டர் பார்க்கவே கொடுமையா
இருக்கு..."

குழுமத்தையும் "நிலா..." என்றேன்.

உறைந்துபோன கண் பார்வைகளோடு
என்னையே பார்த்தாள். என்னைப் புரிந்து
கொள்ளதற்கான அடையாளம் கண்களில்
தெரியவில்லை. புதிதாய் என்னைப் பார்ப்பது
போல அந்தியப் பார்வை.

நான் இன்னமும் குனிந்து அவனுடைய
காதுகளைப் பொத்தியிருந்த கைகளை
மெல்லத் தொட்டு விலக்க முயன்றேன்.

முடியவில்லை.

"ஏக்கை எட்டமா...!" கொஞ்சம்
போர்வை உபயோகப்படுத்திக் கையை
மிழுக் முயன்றபோது, கவரின் மூலைக்குப்
போய் ஒரு அட்டைப் புச்சி மாதிரி ஒட்டிக்
கொண்டாள்.

நான் புன்னைக்கையைப் பெரிதாகக்கேண்டு
"எங்மா பயப்படறே... நான் ஆர்.கே.
அங்கின் என்னைத் தெரியவையா...?"

"..."

"காதுல் இருக்கிற கையை எடுத்து
பார்க்கவாம்."

நான் சொல்லிக்கொண்டே நிலாவின்
கைகளை மறுபடியும் தொட மூலம் அவன்
விர்டூசுக் கொண்டே கண்கள் சொருகிக்
கொள்ள ஒரு பக்கமாய்ச் சுரிந்தாள்.

டாக்டர் புன்னம் சந்தா சட்டென்று
மண்டிமிட்டு உட்கார்ந்து நிலாவைப் பரிசோ
தித்துப் பார்த்துவிட்டு மிருதுபாலினியை
ஏற்றார்.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

தகவல் போய் இரண்டு நால்கள்
வேக வேகமாய் ஸ்ட்ரெச்சரை
உருட்டிக்கொண்டு வர நிலா அதில்
நிர்ச்சலைமாய் சித்தப்பட்டாள்.

பார்த்து கொண்டிருந்த
எனக்கு விழியோரம் லேசாய்
நீர் கசிந்தது.

"பல்ல் வேகமா விழுந்துடிருக்கு...
ஐவி யூடுக்கு கொண்டு போயிட
வைக்கவே-பார்க்கப் பிழக்காமல்
சொல்லுங்கள்..."

இந்டடைவர்களுக்கே வந்துட்டாளே...!"

"நாம் வீட்டுக்குப் போகலாங்க...
என்னால் இந்த ஹாஸ்பிடல் இனி ஒரு
நிமிழும் கூட இருக்க முடியாது."

ஸ்ட்ரெச்சர் தூர்த்தில் போய்க்கொண்டிட்டிருக்க நானும் என் மனவியும் வராந்தா
கூக்கு இறங்கி நடந்து கீல்விர்க்க மாதிரி ஒட்டிக்கொரார்
மாதிரித்தான் தெரியுது... பார்க்கலை.

நாங்கள் ஸ்கூட்டரை நெருங்கினி
விநாடி-

"நிலாவைப் பார்க்க வந்தேங்காளா...?"

"ஆமா..."

"இப்போ எப்படிசிருக்க நில

